

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ФІЗИКО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ

ІЗ ЗАПИСНИКА РЕКТОРА

процес: гуманітаризація, фундаменталізація, комп'ютеризація, індивідуалізація, рейтингова система, педагогічна майстерність, технічне забезпечення. Аналогічні завдання є по кадрах, по НДС тощо.

— Яке ж коло питань сьогодні в полі зору ректора?

— Комплекс заходів, зокрема, по покращанню культурно-виховної роботи серед студентів. Уже є проект наказу по інституту з цього приводу, розробляється план заходів.

Одна з головних турбот — навчальний процес. Організація контролю, різнопланові розбори на кафедрах, зі студентами, підштовхування — завтра це може бути пізно.

Турбує фінансовий стан. Довелося вишукувати по копійці й ось виплатили індексацію за чотири місяці. З планово фінансовим відділом заверши-

ли розробку надбавок до посадових окладів. Їх отримуватимуть десь 150 чоловік. Хотілося б, звичайно, всім, але... Остання поїздка до Києва дозволила нам дещо мати в кишені, тож і запускаємо ті гроші в діло.

Будівництво. На науково-виробничий комплекс у цьому році потрібно перерахувати 4 млн. крб., 16 млн. — на закінчення житлового будинку, 25 млн. — на медфакультет і сюди ж 50 млн. у наступному році. Ці питання ми, практично, теж утрясли в Києві. Будемо також проектувати ще один студентський гуртожиток. Займаємося організацією юридичного факультету. Вимальовується ясність із артучилищем. Досягнуто принципової згоди на спорудження з нового року 80-квартирного житлового будинку в зв'язку з відкриттям нових факультетів.

Розпочали готувати матеріали до акредитації вузу. Закінчуємо розробку правил прийому на наступний рік.

— Ігорю Олександровичу, як розумію, що це ви назвали питання з розряду великих, які за один день не вирішуються. А які поточні справи значаться в записнику?

— Ось, читайте: — з бухгалтерією відшукали 200 тисяч на новорічні подарунки дітям співробітників, тл 120 тисяч дала профспілка; — пройшло засідання комісії по зарахуванню в аспірантуру; — наших молодих учених запросили на конференцію до Санкт-Петербурга, вирішуємо питання з рублиями; — довелось на високих нотах говорити з проректором по АГЧ В. Я. Купенком та завідуючою ідальнею про організацію нормального харчування на медфакультеті, дуже вже це питання зволікається...

До записника ректора заглядав редактор

◆ **БЕЗ ПЕРЕБІЛЬШЕННЯ:** великою популярністю користується книжковий кіоск, що у вересні почав працювати на другому поверсі центрального корпусу СФТІ. Зрозуміло, популярності він набув передусім тому, що можна там придбати популярну белетристику поширеного, як-то говориться, попиту за відносно низькими цінами. Але не тільки це. По-перше, хочеться вірити, що причетний до цього й той факт, що на полицях кіоску час від часу з'являється (і швидко зникає) наш «Резонанс». По-друге, привабливі і завжди привітна посмішка господині кіоску — Олені Василівні Петровніної.

«Коли зумію добитись, щоб з бази постачали сюди ще й канцтовари, то користі від кіоску буде значно більше», — говорить вона. Стаж її роботи в книжковій торгівлі — сім років. Раніше працювала в магазині «Політична книга» (тепер — «Книги України»). Турбує Олену Василівну сьогодні те, що з нового року у зв'язку з непереливками в розрахунках між державами СНГ припиниться постачання книжкової продукції видавництва Росії. Поділяючи її турботу, сподіваємось, що непереливки оті тимчасові.

На фото: О. В. Петровніна за роботою.

◆ **НЕЩОДАВНО** відбулося засідання науково-технічної Ради інституту, присвячене результатам науково-дослідних робіт, які фінансуються з держбюджету. На ньому обговорювалися результати розробки тем: «Дослідження функціональних особливостей процесу тенгенціонального точіння з метою створення високо-ефективних методів обробки» (керівник теми — доцент кафедри МРБ В. А. ЗАЛОГА); «Створення експериментального зразка трубопровідного агрегату для свердловин» (керівник теми — доцент, завідувач кафедри гідромашини А. О. ЄВТУШЕНКО).

Доповідачі, а це керівники тем, розказали про проведену роботу, показали результати, продемонстрували роботу агрегату. Відзначимо тільки, що обидві роботи унікальні, не мають аналогів як в Україні, так і на терені всього колишнього СРСР. І результати у їх розробці вчені СФТІ досягли чималих. Тож не випадково науково-технічна рада прийняла постанову про необхідність продовження цих робіт.

Науково-технічна рада розглянула й третє питання: направлення на конкурс робіт молодих учених та студентів вищих навчальних закладів України. З подачі голови НТР В. О. Хвороста, на конкурс рекомендовано роботи студентів Г. КАРИНЦЕВОЇ, В. ЗЕМЛЯНКО, С. ЛУЧЕНКО та викладача кафедри прикладної математики, молодого вченого С. П. ШАПОВАЛОВА.

21—24 ГРУДНЯ 1992 року в Києві пройде з'їзд педагогічних працівників України. Сумщину на ньому представлятиме 60 делегатів, у тому числі 4 — від вищих навчальних закладів. Делегати будуть обрані на обласній конференції, яка відбудеться в Сумах 1 грудня.

Від нашого інституту в обласній конференції освітян візьмуть участь:

КОВАЛЬОВ І. О. — ректор, ЕЩЕНКО А. І. — голова профкому співробітників, СИГОВА В. І. — професор кафедри ТКМ, КУЛІШ В. В. — завідувач кафедри теоретичної фізики, ЛЮБЧАК В. О. — завідувач кафедри прикладної математики, ОПАНАСЮК А. С. — завідувач кафедри загальної та експериментальної фізики, КАРПІЩЕНКО О. І. — декан економічного ф-ту, МОРДАРЬ Г. І. — доцент кафедри анатомії, КОЧУБЕЙ Н. В. — доцент кафедри соціології та культурології, ЗАЙЦЕВА О. А. — заступник начальника навчального відділу, ЧЕХОВСЬКА В. К. — ст. викладач кафедри української й російської мови.

○ **СТАННІ** тижні в спортивному житті позначені волейболом. І саме він (волейбол) приніс в інститутську міжфакультетну спартакиаду сенсацію. Як-то кажуть, у неможливі прорізалися зуби. Показали їх економісти (заступник декана по фізвихованню В. М. Бойко), які зуміли вибороти третє місце. Традиційно першими в волейболі — хлопці з хіммашу (заступник декана А. Х. Литовцев). Друге місце посіла команда АВ-факультету (заступник декана Б. Б. Токарев). Втратив свої позиції машфак. Певно, щось із зубами... Медики поки

що набираються досвіду. Все краще у них ще попереду.

У Сумах, у попередньому числі «Резонансу» про це говорилося, проходив тур першої української волейбольної ліги. На герб із майстрами різних міст України став і сумський «Машинобудівник». І, скажемо вам, це йому вдалося непогано. Команда посіла друге місце, обійшовши визнанних грандів волейболу з Дніпропетровська й пропустивши наперед «шахтарів» Горлівки. Вагомий внесок у здобуток «Машинобудівника» спортсменів СФТІ: Олега Денщикова, Андрія Бірюкова, Віталія Войтенка.

ФОРУМ ОСВІТЯН

ГОЛОС

ДАРТС — ГРА АРИСТОКРАТІВ, або Як поєднати її з грошима

дошки в нас також падають. На відміну ж від столиць, де ті клуби мають добре грошево підгрунта, у нас вони живуть практично на голому асфальті. Там спонсори самі до них липнуть, у нас же тікають. Як говориться в одному мультіку про слоненя та його хобі: «Не розуміють вигоди...» Ось перша вигода — реклама фірми; за нею друга — самі спонсори стають членами елітного клубу. Прогреть вигоду промовчу, бо є і четверта, і п'ята, і...

Взагалі-то мова не про вигоди. Оповідь піде про один із таких клубів. Чому саме про нього? По-перше, в його колективі чимало наших людей (читай — викладачів та співробітників СФТІ) на чолі з за спонсором Юрієм Георгійовичем Козаковим (до речі, суддю республіканської категорії). По-друге, те, чим займаються в клубі, хоч і виникло кілька років тому в Англії, та

й до сьогодні по простоті та захопленості не має рівних. Так, мова йде саме про дартс (кидання дротиків у мішень) та клуб сонячної назви «Геліос».

По третє, грошові витрати на організацію такого клубу мінімальні. Мішень, навіть «найкрутіша» — коштує не більше 2500 купоно-карбованців. Плюс витрати для поїздки на змагання. У клубу ж і таких грошей немає. Тож СПОНСОРИ — де ви? АГОВ!

По четверте, вченими медиками однозначно доведено, що досить кількох кидків дротиків, і ваше погане самопочуття йде в мішень, відновлюється психічна рівновага, як результат — покращується здорів'ля.

У читача, певно, виникне запитання: які ж успіхи «Геліоса», щоб про нього писати, та ще й на сторінках «Резонансу»? Чесно кажучи, автор цих рядків був сам подиво-

ваний: у рейтингу по СНД четвертий рядок скромно займає прізвище сумчанина, колишнього співробітника СФТІ Сергія Колесникова. Не відстають і дівчата: Вікторія Лудка — четверта, Олена Дрозд та Тамара Войтенко замикають вісімку найспівнішчих. Серед досягнень «Геліоса» — «бронза» в чемпіонаті колишнього СРСР у 1990 році; 1991 — «бронза» чоловічої команди; перший міжнародний турнір «Мастера Москви» — друге місце; 1992 рік — перемога чоловічої команди у відкритому кубковій Росії і «срібло» — у відкритому чемпіонаті Росії.

І ось цей золото-срібно-бронзовий ланцюжок перемог «Геліоса» може враз обірватися. Адже в Сумах є все — свої «метри» дартсу, прекрасні наставники, справжні ентузіасти, а ось отих копійчатих паритися — катма. Спонсори — де ви? Сергій ШАПОВАЛОВ

УВАГА! Конкурсу немає

Редактор теж має право на жарт. Однак, уточнює редактор: «...тільки на жарт дотепний». Тож оголошений у попередньому номері конкурс по малюнку М. Волова та Б. Пилипенка, згідно того ж таки уточнення, — відміняється, оскільки не варто завантажувати голови наших студентів і наукових співробітників роздумами довіл... даруйте, унітазу. Тим більше, як видно з малюнку, старший науковий співробітник кафедри економіки М. Волов досить добре попрацював над цією злободенною темою. Щоправда, невідомо, займається він нею з дручення свого керівника, професора О. Ф. Балацького, чи це його власне коло інтересів...

ПЕРЕДПЛАТИТИ «РЕЗОНАНС» НА 1993 РІК МОЖНА В РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ. ДЛЯ ЦЬОГО ПОТРІБНА ДРІБНИЦЯ—50 КУПОНО-КАРБОВАНЦІВ

ФАКТ

НЕЗДОЛАННИХ ТРУДНОЩІВ НЕ ВИ

ВІДБУЛАСЯ нарада заступників деканів по виховній роботі, яку проводив проректор М. І. Волков. Мета — озброєння з новими нормативними документами, з останніми подіями інститутського життя. Попри обговорення поточних питань, з цікавістю вислухали присутні доповіді завідувачки кафедри соціології та культурології Н. Д. Світало. Говорила вона про соціологічні дослідження різних сторін студентського життя, проведені п'ятикурсниками в рамках набуття навичок по соціології. Ці дослідження дали підставу ректорату замислитися над деякими моментами, що раніше не були характерними для студентського середовища.

МАШИНОБУДІВНИЙ технікум — а віднедавна коледж комплексу «Фізтехівець» — відзначив своє 75-річчя. На святковому засіданні виступив ректор СФТІ І. О. Ковальов. Присутніми були й чимало викладачів та співробітників інституту, які у свій час закінчили цей навчальний заклад.

В МЕДПУНКТІ СФТІ з 11 листопада ведеться медичний огляд студентів, які чомусь не дуже хочуть туди йти, хоча це й дозволено робити за рахунок занять.

В ЛИСТОПАДІ стипендія буде виплачена у старих розмірах, — у зв'язку з відсутністю відповідного розпорядження Міністерства освіти. Перегляд розмірів стипендій відбудеться найближчим часом.

З МЕТОЮ надання фінансової допомоги малозабезпеченим студентам (а це 490 чол.) із фонду соціальної допомоги СФТІ буде виплачено 670 тисяч крб.

ПОВЕРНУЛАСЯ з Криму команда альпіністів - фізтехівців (45 чол.), яка брала участь у змаганні на скелі «Парус». Цікава подробиця. Альпіністський табір розташовувався на території славнозвісної дачі «Форос». Більш детальна інформація — в наступному числі газети.

ЧЕРЕЗ ПОШКОДЖЕННЯ електромережі в одній з навчальних аудиторій сільгоспінституту виникла пожежа, внаслідок якої «злизали» 6 телевізорів, 4 акустичні системи, навчальні столи, проєкційний апарат.

На запитання «Резонансу» відповідає декан медичного факультету Віталій Едуардович МАРКЕВИЧ.

— Ваше ставлення, як першого декана першого в Сумах медичного факультету, до перших сумських студентів-медиків. Такі вони чи не такі, про яких мріялось Вам завжди, як викладачеві!

— У вищій школі працюю фактично з 1972 року. Аспірантура у Вінницькому медінституті, потім 6 років — у Чернівецькому, 6 — у Запорізькому і ось 6 місяців — у СФТІ. Якихось незвичайних особливостей у сумських студентів, порівняно з іншими, не помітив. Ні в кращий, ні в гірший бік у своєму загалі не різняться. Хіба що взагалі молодь гіршою стала. Чи то більш нещасливою. Але це вже узагальнення, які тут, мабуть, некоректні. Одне скажу: вибрали кращих з тих, хто претендував на студентство. На жаль, менш, аніж хотілося б, хлопців, хоча дівчатка й більш працелюбні, більш старанні, та... Втім, на підкріплення наших медкозаків є ще й 47 студентів з інших країн: Палестини, Сирії, Йорданії. Щоправда, долати мовний бар'єр їм нелегко, адже одна справа — знати мову в обсязі програм підготовчого курсу, а зовсім інша — слухати на ній лекції, насичені термінами, спецзворотами. Однак хлопці є хлопці, хоча й здалека, а все одно близькі нам. Отож, якось разом, певен, подолаємо не тільки мовні перешкоди. Що ж до моїх педагогічних мрій... Докладу всіх зусиль, щоб вони втілились у конкретних долях. Моє кредо, якщо коротко: справжній фахівець — обов'язково порядна людина.

— «Прохідний бал» складався лише з екзаменаційних оцінок чи іноді й з отих тисяч купоно-карбованців, про які писала під час вступних іспитів одна з обласних газет!

— Конкурс був досить жорстким. Незважаючи на те, що факультет виник ледь не напередодні вступних іспитів абітурієн-

ти були з Харківської, Полтавської, Чернівецької та інших областей, а ще — з Криму. Природно, що й сумчан було вдовольно. 504 претенденти на 150 місць — це один із найвищих показників на факультетах подібного профілю по республіці. Можливо, це було викликано й розрахунком: факультет щойно народився, отож і вимоги будуть невисокими. Якщо такі абітурієнти були, то вони дуже прорухувалися. Бо за складністю програми вступних іспитів були також далеко не останніми. До речі, з цими програмами нам допоміг ректор Тернопільського медінституту Іван Семенович Сміян, уродженець Тростянця. Виконав, так би мовити, земляцький обов'язок. За що ми всі йому дуже й дуже вдячні. Хоча не певен, що вдячними залишилися оті 170 абітурієнтів, котрі отримали «незадовільно» вже на першому екзамені з біології (треба було відповісти на 33 запитання).

Користуючись нагодою, хочу віддати належне й ректорату, який забезпечив рівень організації при проведенні вступних іспитів. Скарг майже не було, а ті декілька, що з'явилися, були вчасно й об'єктивно розглянуті апеляційною комісією.

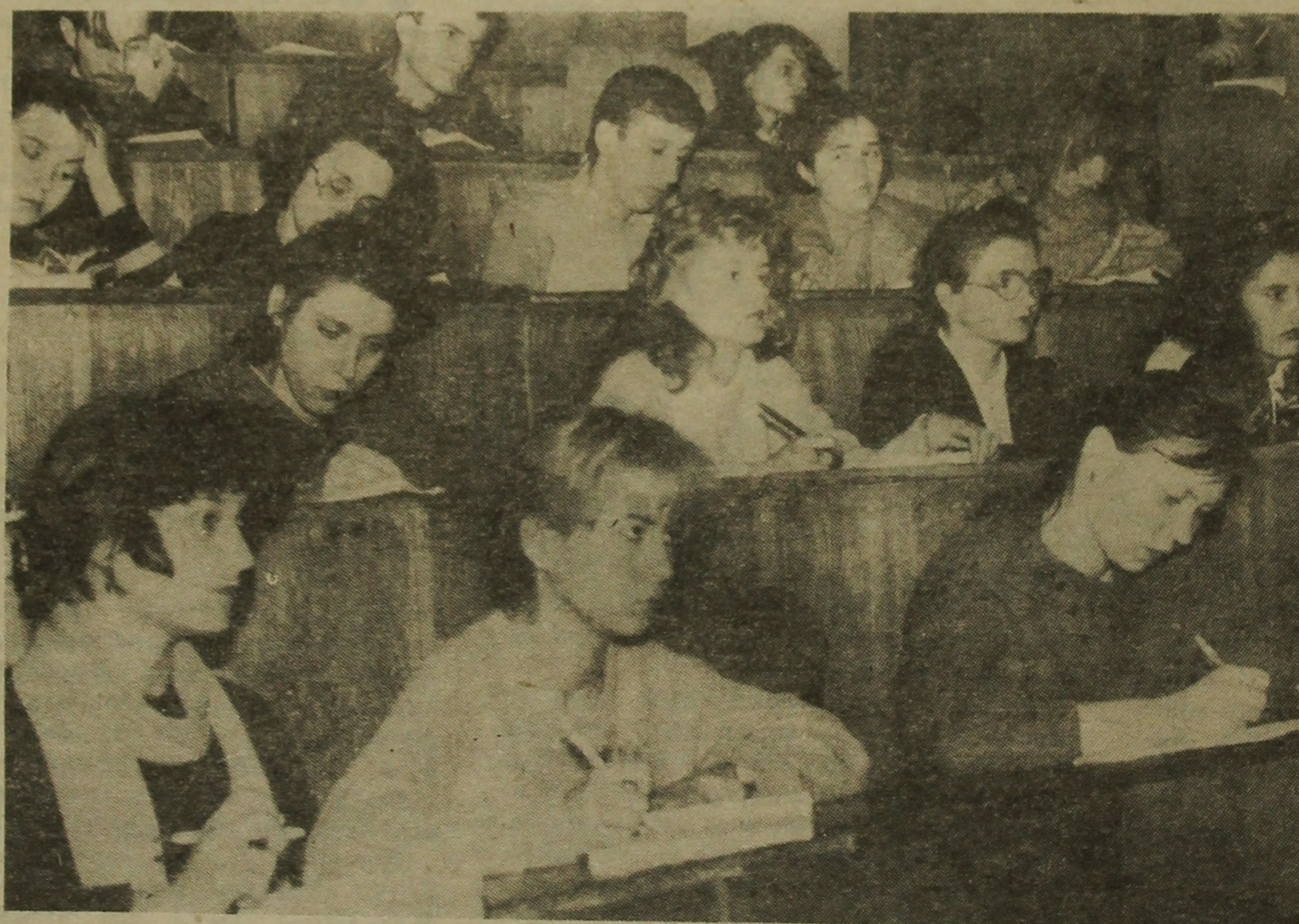
Тепер — про тисячі. Так, була використана так звана договірна система. Тим студентам, які мали напівпрохідний бал, віддавалась перевага у випадку, коли чи підприємство, чи колгосп, чи кооператив сплачували певну суму за навчання (квота — 50 тисяч крб.). Крім цього, вже у вересні Міністерство освіти надало вузу право приймати на навчання і тих абітурієнтів, які не пройшли за конкурсом, при умові оплати повної його вартості: 250 тисяч крб. Як бачимо, ніякі тисячі не впливали на хід вступних іспитів. Умови були

однаковими для всіх без винятку. А згадувану публікацію в обласній газеті можна охарактеризувати однозначно: недоброяркісна.

— Студенти — є, а викладачі!

— Так, студенти є. В основному — сумлінні у ставленні до навчання. А воно сьогодні — складне, особливо складне. Така вже специфіка навчального процесу на першому курсі: різниця між вузівським і шкільним рівнем значна. Звідси — чимало двійок у перші дні. Нічого не від-

ДУТЬ ЗАНЯТТЯ

ВИВЧАЄМО АНАТОМІЮ

студентів

Світлана ПИСАРЕНКО (гр. 209/1).

— Живеться непросто, але весело. Вже навіть уявляю, як би я взагалі могла існувати поза стіни інституту. Все, і навіть складності, до серця...

Прізвище не назвав (гр. 209).

— Так голова забита лекціями, що не до інших жень.

Наталка МОВЧАН (209).

— Дух медфаку подобається. Юний дух, як і моту — й рідний. Можливо, коли все стане на місце, то цього сьогоднішнього безладдя нам вистачатиме, але поки що воно іноді обтяжує, гує. Та нічого, переборемо.

Олексій ЗАВГОРОДНІЙ (209).

— Головне — не вилетіти з інституту вже тепер першому ж курсі, а все інше — дрібниці...

Вустами

ТКАЧЕНКО

Анатолій Олександрович — уродженець села Басівка Роменського району Сумської області. Народився 1957 року. Освіту здобув у Київському держуніверситеті на факультеті історії. Там же, закінчив аспірантуру. Кандидат історичних наук з 1992 року.

КАПЛІН

Микола Микитович

народився 1936 року в селі Селище Лебединського району Сумської області. Українець. Закінчив Ленінградський санітарно-гігієнічний медінститут у 1962 році. Закінчив аспірантуру, викладав, займався наукою. Доктор медичних наук з 1990 року. Кваліфікація: санітарно-гігієнічна справа.

ШЕВЧЕНКО

Олена Олександрівна

Киянка. Закінчила Київський медичний інститут у 1979 році. За кваліфікацією лікар-гігієніст. Захистила докторську дисертацію в 1990 році.

СПОРТИВНІ НОВИНИ

МЕДФАКУ

Після пробних стартів у спартакіадах серед факультетів, які закінчилися фіаско в футболі та волейболі, медики пообіцяли взяти своє (тобто гор) в шашках. Зараз тут однією з заточувань є шашки. Іде гостріша шашка для майбутніх баталій.

БЕЗ ОСОБЛИВИХ ЗМІН

ЧАСИ змінюються, а звичай залишаються сталими. Ця банальна істина, що завжди псувала і псує настрої любителів корінних змін, підтвердилася і в момент, коли два господарства Сумського району, порушивши попередню угоду, відмовились прийняти студентів СФТІ, які, щоправда, не дуже цим засмутились. Як і керівництво інституту. Бо така негостинність дала змогу першокурсникам інженерних факультетів слухати лекції, а не накази керівників сільгоспзагонів.

Однак більше ніж півтисячі студентам оті накази довелось-таки слухати. Працювали вони в 10 господарствах районів області: Білопільського, Охтирського, Липоводолінського, Ямпільського та інших.

Однак банальна істина, про яку згадувалось, нагадала про себе й тут. Зокрема, умови попередніх угод — як і за добрих старих часів «застою» — не були виконані по різних позиціях: санітарні й побутові умови, вартість харчування, оплата праці тощо. Та студенти є студенти. До чого тільки не пристосовуються! Зуміли надати допомогу навіть тим радгоспам та колгоспам, де їх зустріли далеко не так гостинно, як хотілося б. Стосується це таких господарств, як колгоспи ім. Шевченка та «Заповіт Ілліча» Ли-

поводинського району, де не тільки не зуміли забезпечити нормальні умови для роботи, а й елементарного захисту від місцевих «ковбоїв», що призвело до ряду небажаних конфліктів.

На жаль, мали місце й два нещасних випадки: харчове отруєння і виробнича травма, які, на щастя, лишилися без негативних наслідків. Чого не можна сказати про нещасний випадок іншого, морального, характеру. Бо порушення елементарних норм поведінки призвело до відрухування з СФТІ студенток першого курсу медфаку І. Муравйової та І. Тихої. До негативних моментів ставлення адміністрації вузу, як бачимо, недвозначне. Відбулось це і в наказі ректора, де оголошена догана як недбалість до роботи студентам, так і деяким їхнім безпосереднім керівникам. Втім, тим же наказом відзначено й тих, хто виконав свої обов'язки відмінно, незважаючи ні на що. Відзначено — подякою та грошовими преміями 60 студентів та співробітників. Серед студентів: С. Антошенко, В. Васильченко, Д. Москаленко, Н. Кривуль, В. Пігуль, І. Анісов, Б. Маринич. Серед співробітників: Р. В. Абрамів, Г. К. Щербак, П. М. Калинченко, Р. М. Джафаров, І. М. Отрошенко, К. К. Бузинов.

вицький певен, гратиме провідну роль на кафедрі інфекційних хвороб. Так що дивлюсь у майбутнє з оптимізмом, тому що бачу перспективи подальшого зростання факультету.

— Добре, з викладачами з'ясували, а як з наочними засобами, з обладнанням, технічним устаткуванням та іншим!

— З цим складніше. Але й тепер уже є практично все, щоб забезпечити нормальний хід навчального процесу на кафедрах як суто медичного, так і гуманітарного профілю. Формування бібліотечного фонду медичного профілю — справа завжди копійка, а в наш час суцільних дефіцитів — тим більш. І все ж таки дещо маємо. Колеги допомогли. Той же Тернопільський медінститут, а ще Львівський, Чернівецький, Сімферопольський, інші. Гарні перспективи розвитку й матеріальної бази. У наступному році маємо побудувати анатому, віварій. Ректорат розуміє складності, що виникають, і фінансує нас досить солідно, що й дає змогу проводити формування й оснащення необхідним обладнанням існуючих і майбутніх кафедр — фізіології, біохімії, пропедевтики дитячих та внутрішніх хвороб, загальної хірургії тощо. Є певні труднощі з демонстраційним матеріалом, але вони, як і всілякі інші, поступово долаються, переборюються. Крім звичайного навчального процесу, починаємо організовувати й наукові гуртки...

— Зрозуміло, що кожна нова справа має певний рівень труднощів. Ті, з якими Ви зіштовхнулись, відповідають цьому рівневі чи відхиляються в той або інший бік!

— Вибачте, але ще жодного разу в житті не займався організацією факультету і тому не знаю, який рівень труднощів брати за точку відрахунку. Знаю тільки, що за шість місяців, які провів у Сумах, дещо вдалося зробити. А в який бік відхилявся рівень труднощів — просто ніколи було слідувати. Головне, що факультет потроху зводиться на ноги і що труднощів, які б врешті-решт неможливо було подолати, не виникає.

З подвійним мозгом

народився в Детройті (США) хлопчик, Тімоті Феттерман. Зараз йому — дванадцятий рік. Лікарі були вражені, коли з'ясувалось, що обидва мізки в збільшеній черепній коробці керують поведінкою дитини поперемінно, але неоднаково:

— Коли діє правий мозок, то мій син — геній, — говорить мати Тімоті. — А коли гору бере лівий, то хлопчик стає кретином. Це жахливо.

Медицині вже відомий подібний випадок. У місті Омота (Японія) народилася дитина з подібним фізіологічним відхиленням, але невдовзі померла. Та в той дитини мізки були значно менші й містилися в черепній коробці звичайних розмірів. У Тімоті ж голова вдвічі більша, ніж нормальна.

Наукові спостереження стверджують, що учень шостого класу Т. Феттерман — звичайний хлопчик. Дещо шокує його зовнішність, бо в дитини — з-за постійних спостережень — завжди зростає волосся. Шокує іноді й поведінка малюка — в ті моменти, коли відбувається переключення з правого мозку на лівий.

Мати розповідає, що лікарі помітили аномальний розвиток черепа, коли хлопчикові було два роки. З того часу його обстежують експертно-вчені практично всього світу. Вони дійшли висновку, що обидва мізки функціонують нормально, але так, немовби належать різним людям: коефіцієнт інтелекту правого — 156 одиниць, а лівого — 87.

— Синів більше подобається бути під владою правого мозку, він сердиться, коли відбувається переключення, — зізнається мати Тімоті. — Але особисто для мене обидві його особистості однаково рідні.

(За повідомленням зарубіжної преси).

БЕСІДИ ПРО КУЛЬТУРУ

Від Етикету до ЕТИКИ...

Кожен, хто приходить у цей світ, подібний самородку. Як і великому зерну викопного каменю потрібна обробка — інакше не засяяти йому ясним світлом, так і людині необхідно навчитися правій культурі. Інакше не стати їй Людиною з великої літери. Для того, щоб камінь сявав, його шліфують, але камінь теж повинен «хотіти», блиску, тобто мати внутрішню «тягу» до цього.

ЩО Ж ЦЕ ОЗНАЧАЄ, ПОВЕДИТИ СЕБЕ КУЛЬТУРНО?

Жити в суспільстві й бути вільним від нього не можна. Воно, суспільство, вимагає від нас виконання певних правил. Тому варто постійно вчитися поводити себе у відповідності з прийнятими нормами поведінки, підтримувати довікіл себе порядок, встановлений суспільством.

Вважається, що культура розпочинається вмиванням обличчя й закінчується висотами людської думки.

Коли ви їсте, то потрібно прагнути не тільки потамувати власний голод, але й турбуватися про те, щоб своєю поведінкою не зіпсувати апетиту іншим. Вуфет та вузінська ідалія перекопують у погоні відсутності такої тур-

боти з боку наших студентів.

А погляньте, як ви вітаєтеся з друзями, однокурсниками? Сьогодні ж, як і вчора, цінуються привітна посмішка, міцний потиск руки, сердечність розмови.

Естетика, етика поведінки пов'язані з вихованістю, яка фокусує в собі всі форми життєдіяльності. Поведінкою ви показуєте свою красу й свою нікчемність, свою комічність і нищість, високість і трагічність. «Краса, — говорив Вольтер, — тим ризиться від добра, що останнє треба ще доказати, що воно дійсно добро, краса ж такого доведення не потребує».

Сухомилинський писав: «Уміє відчувати поруч себе людину, вмій розуміти її душу, бачити в її очах складний духовний світ — радість, горе, біду. Думай і відчувай, як твоя поведінка може відбитися на духовному стані людини. Уміє виховати себе так, щоб ти не тільки сам не був неввігласом, але й ненавидів неввігласом, хамство».

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЗОВНІШНЬОЇ І ВНУТРІШНЬОЇ КУЛЬТУРИ.

Вони невіддільні. Наприклад, зовнішня елегантність культурної людини відповідає вну-

трішньому благородству, а скромність — достоїнству.

Внутрішня культура визначається поведінкою людини. Зовнішня культура — це такт, манери, ввічливість, культура мови, вміння зі смаком одягатися, фізичний розвиток, розумна організація дозвілля. Людина красива, перш за все, своїм прагненням до правди. Що вона робить, така вона й є. Людина — це не що інше, як низка її вчинків.

Похідним зовнішньої і внутрішньої культури є інтелігентність. Інтелігент — це духовно розвинена, розумна, культурна людина. Інтелігентним не можна стати на певний час. Відсутність високої внутрішньої культури видно на відстані.

Гідність — це саме те, що найбільше піднімає людину, що надає їй діяльності, всім її прагненням вищої мети. Вчинок — це не просто дія, а націлена, свідомо дія, тобто взята в неподільному єднанні суб'єктивних прагнень і суспільно-значимих наслідків.

Краса ж людини починається з вироблення самодисципліни і, зрозуміло, з вміння подивитися на себе очима оточуючих.

Перед тим, як братися за справу, більшість з людей роблять «вступ»; наводять порядок на столі, підстругують усі олівці, дивляться у вікно, випивають чашку кави і т. п., а потім дивуються, чому це часу не вистачило? Коли знаєте, що треба робити, — приступайте до справи, не зволікаючи. Звички баритися треба збутися негайно!

14. Використовуйте час вичерпно, повністю

Завжди існує можливість набагато примножити свій продуктивний час, використовуючи його сповна. Це означає, що час поїздки, побачень, сніданку можна витратити й на те, щоб спланувати майбутній день або обдумати прийдешні задачі, або переглянути записки, що знадобляться у подальшій роботі.

15. Слідкуйте, як витрачаєте вільний час

Якщо гра на корті або риболовля допомагають вам відпочити й освіжитися — прекрасно! Але не займайтесь цим лише з тієї причини, що так роблять інші. Ми мали б змогу зберегти безліч годин, коли були б трохи розбірливіші у виборі кінофільмів, телепрограм, книг та журналів.

16. Змінійте заняття

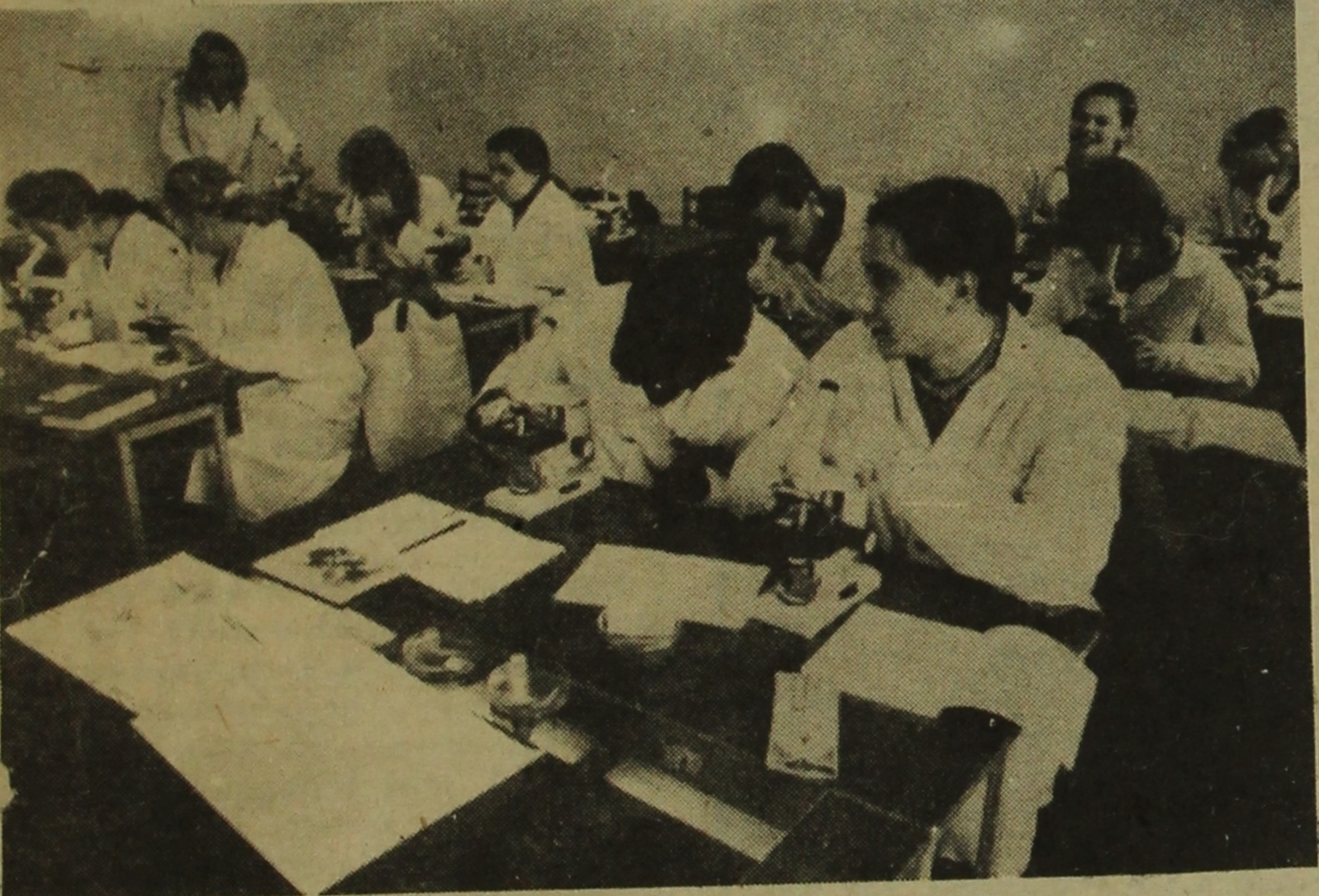
Майже ніколи все тіло не втомлюється миттєво. Втомлюються поступово окремі групи м'язів. Змінюючи рід діяльності, ви можете подолати відчуття втоми і встигнете зробити більше. Зокрема, якщо ви декілька годин працювали сидячи, переключіться на роботу, яку можна виконувати стоячи або пересуваючись із місця на місце. Ввесь день на ногах? Беріться за сидячу роботу й побачите, що ваш організм здатен не тільки на більше, аніж вам здавалось, але й відчує зацікавленість у роботі, що за інших обставин не дуже б цікавила.

17. Починайте раніше

Починаючи роботу всього на 15—20 хвилин раніше, ніж завжди, здасте продуктивний тон усьому дню.

18. Виховуйте повагу до свого часу

Засвоюйте звичку подумки давати вашому часу певну оцінку і відразу будете відноситись до нього по-іншому. Такий підхід допоможе вам судити й про те, чи варто саме вам займатись тими чи іншими невеликими справами, які трапляються під час основної. Не буде ж ви купувати, скажімо, тенісні м'ячі для того, щоб тут же їх викинути на смітник? Чому ж ви іноді йтрачаєте час на справи, які вам не приносять абсолютної ніякої користі?

...місцевим, на 50 відсотків; то на всі 100. Додам до вже висловили дру- єдиний душ на весь ок, в якому до того не завжди є.

бу ІБЕД. имо — з часом усе ся, але поки що ду- о. І мовою в достат не володіємо, і з під ни справи не блиску

мала ВІЛЬЯМС. ки що нелегко, та де нас те, що стосунки і ами гарні, з одноку — також. Намагає ти братами. Адже по цілих п'ять років. У серед рідних, радощі — повніші, а смутон ішній...

Все розпочинається

кількість прямопропорційна готовності й можливості їх вирішувати. Тому складності, звичайно ж, є. І немало, але більшість із них тимчасові. Це, скажемо так, проблеми росту. Характер їх дожить різноманітні: побутовий — пов'язаний із проблемами проживання в гуртожитку; психологічний — «притирка» членів колективу, незнання один-одного; політичний — 47 студентів-іноземців; етичний — налагодження стосунків студентів із викладачами. Зустрічаються випадки бездуховності, інертності, прийняття молоддю за справжню монету хибних цінностей.

Розумію, процес виховання — невпинний процес. Його провідною ланкою є самовиховання. Знайти важелі впливу на нього нелегко.

але вкрай необхідно. Це вже з категорії завдань перспективних.

— В ОСОВІ ІНСТИТУТСЬКОЇ ГАЗЕТИ БАЧИТЕ СВОГО ПОМІЧНИКА?

— Газета, на мій погляд, заслуговує значної уваги. Як читач, вважаю її існування в інституті надзвичайно корисним. Тож газета — це одна з перших, кращих важливих знахідок у налагодженні нової справи. Потрібно тільки розуміти й уміло використати її потенціал. Співробітництво наше, і сподіваюсь, допоможе вирішити комплексне завдання щодо перспектив розвитку виховної роботи на факультеті. Тож буду прагнути до тісної співпраці «Резонансом». Будемо готувати цікаві матеріали з життя факультету, а в перспективі з цього, може, вийде окрема рубрика.

Дієз Бемоль

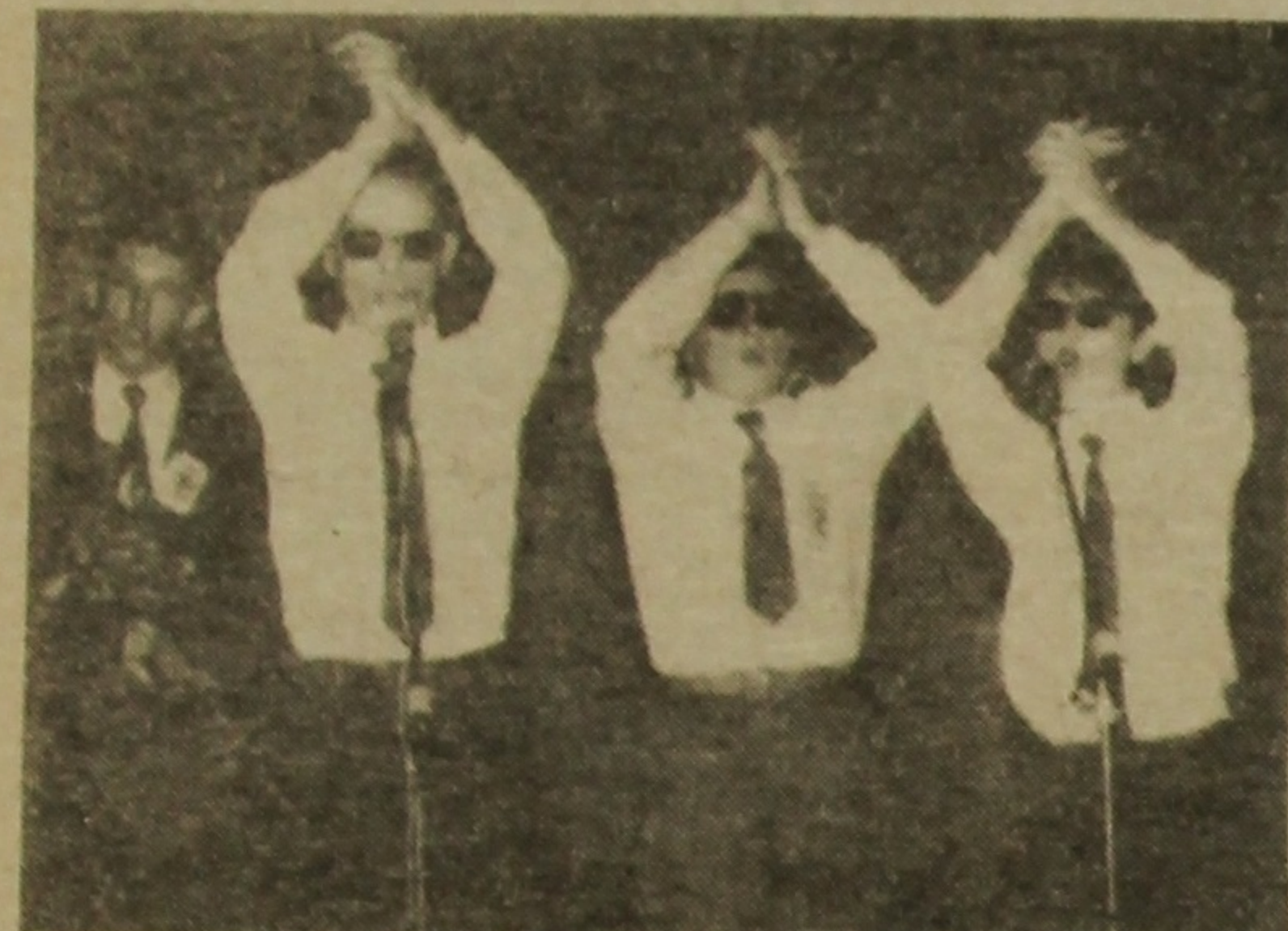
музика
культура
мистецтво

ОСІННІЙ ЛЕЙТМОТИВ

«Конкурс проходив аж ніяк не по-осінньому, хоча за стінами інституту жовтень був у повному розпалі», — ці рядки, з інформативної про минулорічний «Золотий інтеграл» (число 2 «Резонансу» від 28 листопада 1991 року), не можна віднести до обставин, за яких відбувався цьогорічний огляд художньої самодіяльності першокурсників. Не можна, бо щось осіннє прокоталося таки до залу. Щось осіннє...

Фото
репо
ртаж
Олександра
КОРО
ЛЬ
КОВА

Ні, не позолотять жовтневих крок, а от мряка та мжичка, що її гасять. Просоталась осінь і до серцевої частини глядачів, яким раптом забракло внутрішнього світла, і тому вони, як тільки за вимогами сценарію зникло освітлення, почали клацати запальничками... Що ж, мода є мода. Це стало звичним на концертах року і диско, але невже мас-культура розрахована — за визнанням її ж апологетів — суто на натовп (який і реагує породженням відповідних звичок), ковається з такою ж нерозбірливістю й тими, хто претендує на звання інтелігента? Виходить, що так.

Проповзла осіння ота мряка і за куліси, за якими дехто з тих, кого зненацька почало лихоманити, вирішив зігритися око витю. Остання ж, як відомо, особа підступна. От і втратив один танцюрист рівновагу саме посеред сцени, а тепер йому

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

Ольга Орищенко

уже не щось осіннє, а справжня зима погрожує. Отака вона самодіяльність, коли не тягне на художню! А хто винен? Звісно — той, хто головний. А хто головний? Для студента — декан, для учасника художньої самодіяльності — керівник відповідного гуртка. Отже, резюме: недостатньо уваги приділяють керівники факультетів, студентського клубу та гуртків подібним заходам.

І все ж таки, незважаючи на те, що щось осіннє потьмарювало навіть деякі палкі жарти, огляд-конкурс показав, що серед його учасників було золото й не осінньої проби. Якось гарно світлишало і в залі, і в серцях, коли лунав романс у виконанні майбутнього лікаря Світлани Писаренко (гр. 209/1), або коли хіммашівець Костя Щербина (ТМ-22) декламував В. Маяковського: «Стихи о советском паспорте». Дещо несподіваний, погодьтеся, вибір, але ж несподівана й гама почуттів, що при цьому виникла в слухачів.

Випромінювала світло справжнього мистецтва й «румба» у виконанні також хіммашівців, лауреатів республіканського конкурсу бальних танців Сергія Стеценка та

Ольги Орищенко. Так що танцюристи відзначилися не лише в негативному, так би мовити, плані. Віртуозність, грацію продемонстрували, виконуючи український танок, і «медички» на чолі з солісткою Іриною Книш.

Найбільш вдало представляв себе АВ-факультет. Особливо запам'яталась передача естафети першокурсникам другокурсниками. Вони — представники АВ-факультету — й визнані переможцями конкурсу, друге місце — за хіммашівцями, третє — посіла об'єднана команда новачків: економістів та медиків, а четверте — машфаківці, у програмі яких були й цікаві моменти, але зіпсували загальне враження окремі низькопробні номери («Пусть болит», «Хочется»), недостатньо було й суто студентських мотивів.

Варто сказати і про те, що вперше «Золотий інтеграл» мав свого власного спонсора. Це торговельно-комерційна фірма «Тана» (директор Тетяна Петрівна Артюхова). Призи цього разу також були оригінальними у своїй неоригінальності: від 300 до 600 крб. Зате отримали їх аж двадцять учасників.

На

світлинках:

далеко

не всі,

але

моменти

«Золотого

інтегралу»

ОБЛОБЕННЯ До уваги чорнобильців!

У зв'язку з численними запитаннями про забезпечення санаторно-курортними путівками чи путівками на відпочинок осіб, віднесених до категорій 1, 2, 3 і 4, Міністерство України у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, Міністерство фінансів і Фонд соціального страхування України пояснюють слідує.

Відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» особи, віднесені до I категорії, мають право на позачергове безплатне щорічне одержання санаторно-курортних путівок або компенсації в сумі 8000 крб., компенсація особам II категорії — 6000 крб., III — 4200 крб., IV — 300 крб. Зрозуміло, що право на безплатне отримання путівок мають і 2-4 категорії.

Реалізуються електроди № 3 і № 4. Звертатися в редакцію «Резонансу».

Сповідуючи плюралізм, газета надає місце для дописів авторам різних поглядів і переконань. Однак це не означає, що редакція завжди поділяє їхні погляди.

Редактор Володимир САДІВНИЧИЙ.
Кореспондент Василь ЧУБУР, коректор Ганна ТРЕЙТЯК.

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського фізико-технологічного інституту
«РЕЗОНАНС»
газета Сумського фізико-технологічного інституту
«REZONANS»
the newspaper of Sumy physic-technological institute

ПИШИТЬ: 244007, Суми, вул. Римського-Корсакова, 2.
ЗАХОДЬТЕ: 4-й поверх головного корпусу, кімната 409-А.
ТЕЛЕФОНУЙТЕ: 33-33-26.

Видається
з 29 жовтня 1991 року
Тираж 600. Замовлення 5647.